

sparingslysten i vort Folk. Der kunde siges meget mere om den Ting, men det forekommer mig i og for sig, at de Antydninger, som jeg har givet af den Modstand, der naturligt maa være mod Lovforslaget, bunder i et overordentlig solidt Forhold, nemlig dette, at vi ikke maa komme ind i en Lovgivning, som udmærker Vilkaarene for Opsparing af Kapital her i Landet.

Om begge Lovforslag gælder det i øvrigt, at vi fra vor Side — jeg kunde sige selvfølgelig, ikke mindst under Hensyn til den højtærede Finansministers Bemærkning om, om vi i det hele taget vil arbejde alvorligt paa Tingene — er villige til at underkaste dem en omhyggelig Overvejelse i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at stille Forslag om.

C. F. Sørensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne yde de to Lovforslag, Lovforslaget om Ændringer i Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lovforslaget om Ændring i Lov om Afgift af Arv og Gave, som den højtærede Finansminister nys forelagde, vor fulde Tilslutning og anbefaling. Lovforslaget om Ændringer i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten er udarbejdet ved Samarbejde mellem Administrationen og det af Finansministeriet nedsatte Skatteudvalg. Grunden til, at disse Lovforslag fremsættes saa kort efter, at Loven af 10. April 1922 er vedtaget, er jo den Bestemmelse, som findes i Loven om en Revision af §§ 1 og 8. § 1 omhandler, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hauch) omtalte, Skatteskalaen for Indkomst og Formue og § 8 Fradragsreglerne for Familieforsørgere og hjemmeværende Børn. Det er i hvert Fald for mig ganske naturligt, at en socialdemokratisk Finansminister ved Revisionen af en Lov, og særlig en Skattelov, under Forhold som dem, vi lever i, benytter Lejligheden til ogsaa at se noget paa de andre Paragraffer. Hvad er da det, der er sket? Naar man har fulgt den Forhandling, der er foregaaet i det andet høje Ting, og har set den Behandling, disse Lovforslag har faaet i en vis Del af Pressen, skulde man tro, det var noget af en Skatte-revolution, der fandt Sted. Det, der har fundet Sted, er jo kun, i hvert Fald fra

et socialdemokratisk Synspunkt, en rimelig Omlægning af Forhold, som trængte til det. Det, der sker ved Forslaget om Ændringer i Indkomst- og Formueskatten, er, at man letter Skattebyrden for de mindre Indtægter og Formuer samt gennemfører en fornuftig Omlægning af Fradragsreglerne, saaledes at de personlige Fradrag formindskes noget og Børnefradraget forhøjes, det vil sige en haardt tiltrængt Lettelse for de smaa Hjem med de mange Børn, som lider haardt under svigtende Indtægter og vanskelige økonomiske Vilkaar.

Det er rigtigt, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, og som ogsaa Ministeren gjorde en Bemærkning om, at det, Lovforslaget gaar ud paa, er ikke først og fremmest at skaffe forøgede Indtægter for Statskassen. Det er en Omlægning, der i store Træk hviler i sig selv, en Omlægning, der drejer sig om en Sum af omkring 7 Mill. Kr. Vi forstaar alle, hvem det er, der nu bliver lettet for disse 7 Mill. Kr. gennem Lettelsen i Indkomst- og Formueskatten og Børnefradraget. Men hvem er det da, der kommer til at bære de 7 Mill. Kr.? Det er for det første de store Formuer, som faar en Skatteforhøjelse paa 2 Mill. Kr., og de store Indtægter, som faar en Forhøjelse paa ca. 1 Mill. Kr. Af Aktieselskabers Fortjeneste i Udlandet beskattes Halvdelen, hvilket andrager en Sum af ca. 1 1/2 Mill. Kr., de ændrede Regler for Aktieselskabers Beskatning medfører en Forhøjelse paa 1 Mill. Kr. og de ændrede Regler for Skattefradragene 1 1/2 Mill. Kr. Til det sidste Punkt gjorde det ærede 7de Medlem for 6te Kreds en Bemærkning om, at det for ham og hans Parti var utiltalende, at der skulde betales Skat af Skatten. Efter det, jeg kender til Skatteforhold — som Medlem af Københavns Skatteraad har jeg i en Aarrække haft Lejlighed til at beskæftige mig med disse Forhold —, staar det for mig saaledes, at Danmark er det eneste, i hvert Fald af de nordiske Lande, som har den Bestemmelse, at man fra sin Indkomst ikke alene kan drage den betalte Indkomstskat, men ogsaa Formueskatten. Det er altsaa en Særstilling i Skatteydernes Favør, som Danmark har paa dette Omraade, men som en Række